

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 184.

Ellevte Session.

57de Møde.

Onsdagen den 7de Marts Kl. 1.

(Fortsat.)

Kjær (forts.): Den ærede Ordfører fremhævede og skildrede saa overmaade rigtigt Betydningen i Sjælland af denne Tverbane, navnlig i Randers og Omegn. Dengang Tverbaneloven var til Behandling her, var Randers særdeles stærkt derfor, men det Modsatte er Tilfældet nu; thi nu hører jeg af alle dem, jeg taler med og deriblandt Personer, hvis Begreb jeg lægger megen Vægt paa: „Hvad skulle vi med denne Tverbane, der ikke fører til Andet end til at tildelebringe Rivning mellem os og Aarhus“, og dette ligger simpelt hen deri, at Gudena, som begynder oppe i Sjælland, gaaer ned til Randers Fjord; derpaa kunne Producterne føres til Randers, og derfra kan atter føres tilbage, hvad Befolkningen har Brug for, hvorimod Banen fra Brabrand til Ranga vil bevirke, at en Deel af denne Trafik gaaer til Aarhus; dette kunne de nu see, men det har ikke tidligere været klart for dem, og derfor ville de nu være frie for den. Det er forunderligt, at det ærede Medlem, som jo repræsenterer Randers, ikke har sat sig ind i Befolkningens Mening der; thi jeg er da overbevist om, at han vil komme til den Erkjendelse, at det store Fleertal vil raade ham til at slaae denne Tverbanelov ihjel. Jeg kan forstikke det ærede Medlem, at han hverken i min Egn, hvor vi ere saa lykkelige at skulle

have denne Tverbane, eller i Randers vil erhverve sig Tak eller Berømmelse for hvad han nu forsvare. Den ærede Rigsdagsmand viste os med Talstørrelser, at Egnen om Silkeborg eller rettere sagt Eiendommernes Værdi dersteds — der er den Strækning, som Fleertallet mener, at Jernbanen skal gaae igjennem — staaer i Taet $2\frac{1}{3}$ under Østkysten. Sa, det er vistnok muligt, at dette er en rigtig Betragtning, derom tvivler jeg ikke, men desto stærkere synes mig er Grunden, som taler for at lægge Banen hen paa et saadant Sted for at ophjælpe denne Egn, for at den kan komme til at staae paa lige Fod med den, som i saa rigelig Deel har naturlige Fordele. Det har altid staaet for mig, at hvor Naturen saa rigeligt har ydet sine Gaver, deels med Hensyn til Veligheden ved Søen og deels med Hensyn til Jordbunden, der skal man ikke gaae ud paa tillige at forsøge dem ved Kunst; det synes mig ubilligt, at man saaledes skal begunstige den ene Egn fremfor den anden; det synes mig naturligere, at man lægger Kunst-anlægene hen, hvor Naturen har været spar-som med sine Gaver.

Jeg skal slutte med at anbefale mit Forslag til det høitærede Things Velvilje og til Slutningen sige til, at hvis Fleertallets Forslag ikke kan vinde Majoriteten for sig i denne Sal, maa jeg, som en tidligere eret Taler, føle mig opfordret til at stemme imod hvilket-somhelst andet Forslag, der ligger for til Afstemning, og jeg grunder dette paa, at jeg troer, at vi hellere maae finde os i, at vi spille